

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 Titlul actului normativ

Hotărâre de Guvern pentru aprobarea Normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat terț, altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ (*)

1. Descrierea situației actuale

Sistemul de sănătate românesc se confruntă în prezent cu lipsă de personal de specialitate ca urmare a exercitării dreptului la liberă circulație pe teritoriul UE de către medicii formați în profesie în România.

Una din măsurile preconizate pentru reducerea acestui neajuns este atragerea personalului medical de specialitate din statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene.

În acest sens, este imperios necesar să se creeze cadrul legislativ de punere a prevederilor art.470, alin 1¹ din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit actului normativ menționat, Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat terț, altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii, se elaborează de Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Medicilor din România și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

2. Schimbări preconizate

Prezentul proiect de act normativ, facilitează accesul medicilor, cetățeni ai unui stat terț care solicită sau sunt titulari ai Cărții Albastre UE, în scopul exercitării profesiei pe teritoriul României, astfel acoperindu-se deficitul de personal înalt calificat din sectorul de sănătate.

În acest sens, prin măsurile preconizate se creează cadrul legislativ pentru atragerea personalului medical de specialitate din statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene.

Astfel, se creează condițiile pentru îmbunătățirea serviciilor medicale specializate din unitățile sanitare publice care înregistrează un deficit minim de 30% din necesarul de medici specialiști, în special în zone defavorizate din punct de vedere socio-economic (județe precum Călărași, Hunedoara, Tulcea, Vaslui)

3. Alte informații (**)

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al actului normativ

1. Impactul macroeconomic

Nu este cazul.

1 [^] . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul.
3. Impactul social	Menținerea calității serviciilor medicale oferite populației
4. Impactul asupra mediului (***)	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) transferuri c) bugetul FNUAS, din care: (i) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa						

reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare a) de la bugetul de stat b) din bugetul FNUAS						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5-a						
Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.					
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.					
4. Hotărâri ale Curții de de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.					
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.					
6. Alte informații						
Secțiunea a 6-a						
Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ						
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.					
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul actului normativ	Nu este cazul.					

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Prezentul proiect de act normativ a respectat prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică fiind afișat pe site-ul Ministerului Sănătății
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	A fost consultat Colegiul Medicilor din România

Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu este cazul

În acest sens, am întocmit acest Proiect de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat terț,

altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii , pe care îl supunem spre aprobare.

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

Florian Dorel Bodeg

AVIZĂM FAVORABIL

Ministrul educației naționale
Pavel Năstase

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul afacerilor interne
Carmen Daniela Dan

Ministrul afacerilor externe
Theodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

Ministrul justiției

Tudorel Toader

HOTĂRÂRE

Pentru aprobarea Normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat terț, altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art.470, alin 1¹ din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre

Art.1

(1) Titlurile oficiale de calificare ca medic specialist eliberate de statele terțe altele decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii echivalente specialităților medicale clinice și paraclinice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, se recunosc ca și certificate de medic specialist eliberate de Ministerul Sănătății pentru specialitatea respectivă, în vederea facilitării dreptului de exercitare a practicii medicale pe perioada nedeterminată, sau a practicii temporare/ocasionale pe teritoriul României a titularilor acestora, cu condiția îndeplinirii, în mod cumulativ, a următoarelor condiții:

a) titularul îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 376 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, pentru exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României;

b) formarea de medic specialist pentru care se solicită echivalarea s-a efectuat în condiții de studiu și practică medicală care asigură competența profesională a acestuia, cel puțin similară cu competența profesională a medicilor pe plan național;

c) titlurile oficiale de calificare ca medic specialist sunt eliberate de autoritatea desemnată în temeiul actelor normative în vigoare în statul pe teritoriul căruia a avut loc formarea.

(2) Recunoașterea profesională a titlurilor prevăzute la alin. (1) se face de către Ministerul Sănătății, prin ordin al ministrului, după avizarea de către CMR a raportului Comisiei mixte formată din reprezentanți ai Colegiului Medicilor din România și ai Comisiei de Specialitate a Ministerului Sănătății.

(3) Recunoașterea profesională a titlurilor prevăzute la alin.(1) se face în baza unui raport întocmit de către o comisie mixtă constituită prin ordin al ministrului sănătății.

(4) Comisia mixtă prevăzută la alin. (3) este formată din președinte, 2 membrii și 1 secretar. Președintele și secretarul comisiei mixte sunt desemnați de Colegiul Medicilor din România iar cei doi membrii de către comisiile consultative de specialitate ale Ministerului Sănătății.

(5) Raportul prevăzut la alin. (3) se avizează de către Colegiul Medicilor din România.

(6) Exercițarea activităților profesionale de medic specialist se face pe baza titlurilor oficiale de calificare ca medic recunoscute și a documentelor emise de către Ministerul Educației Naționale și de către Ministerul Sănătății, prin care se atestă recunoașterea formării medicale de bază și respectiv de medic specialist și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercițarea profesiei de medic.

Art. 2

Procedura de recunoaștere a titlurilor de calificare prevăzute la art. 1 alin. (1) constă în analiza formării în specialitate și a competențelor profesionale însușite de titular în statul terț emitent comparativ cu cerințele de formare și a competențelor profesionale prevăzute în România de norme în vigoare pentru specialitatea respectivă.

Art. 3

(1) În vederea recunoașterii titlurilor de medic specialist prevăzute la art. 1 alin. (1), titularii depun la Ministerul Sănătății următoarele documente:

a) cerere de recunoaștere care va cuprinde obligatoriu și datele de contact (adresă, telefon, fax, adresă e-mail);

b) copia documentului de identitate aflat în termen de valabilitate (buletin/carte de identitate sau pașaport);

c) după caz, documente din care să rezulte cerințele prevăzute la art. 376 alin. (1) lit. c)-g) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) copia legalizată a documentelor care atestă calificarea de medic;

e) copia legalizată a titlului de medic specialist dobândit în unul din statele prevăzute la art. 1 alin. (1);

f) documente emise de autoritățile competente ale statului formator din care să rezulte durata specializării (ani, luni, ore de formare pe săptămână), curriculumul pregătirii efectuate și competențele atestate prin titlul respectiv de medic specialist;

g) documente privind experiența profesională și educația medicală continuă însușite de solicitant, emise de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercițat profesia;

h) certificat de sănătate fizică și psihică din care să rezulte că acesta poate practica specialitatea dobândită;

i) dovada de onorabilitate și moralitate profesională a posesorului, emisă de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercițat profesia;

j) extrasul de cazier judiciar emis de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercițat profesia;

k) certificatul de atestare a cunostințelor de limbă română, emis de Centrul de limbi străine al Ministerului Educației Naționale, sau pașaportul lingvistic, după caz.

l) Taxa de evaluare profesională se stabilește prin decizie a CMR și se depune în contul CMR. În cazul în care evaluarea profesională presupune și o probă de aptitudini, cuantumul taxei se dublează.

(2) Documentele prevăzute la lit. e) - j) trebuie însoțite de traduceri legalizate în limba română, în forma întocmită în original autenticată la un notar public.

(3) Documentele prevăzute la lit. h) - j) au o valabilitate de 3 luni de la data emiterii. Acestea se depun în termen de valabilitate.

Art. 4

(1) Calificarea de medic se atestă prin:

a) diploma de medic eliberată în România;

b) diploma de medic eliberată de către unul din celelalte state membre ale Uniunii Europene - UE, de către unul din statele aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană. Documentul se depune în copie legalizată însoțită de traducerea legalizată în forma întocmită de notar;

c) atestatul de echivalare a studiilor universitare în medicină eliberat de Ministerul Educației Naționale, ca urmare a echivalării titlurilor de medic obținute într-un alt stat decât cele prevăzute la lit. a) și b). Documentul se depune în copie legalizată.

(2) În cazul în care titlul de medic este obținut în alt stat membru UE, în unul din statele aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, titularul va depune certificatul de conformitate cu Directiva nr. 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu amendamentele ulterioare, eliberat de autoritatea competentă a statului membru respectiv.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se depun însoțite de traduceri legalizate în limba română, în forma întocmită de către un notar public.

Art. 5

(1) Procedura de recunoaștere decurge de la data înregistrării dosarului complet la Ministerul Sănătății și se soluționează în termen de 90 zile.

(2) În termen de 30 zile de la data prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății înaintează o copie a dosarului către Comisia mixtă prevăzută la art.1, alin (2).

(3) Comisia mixtă analizează pregătirea în specialitate efectuată, precum și alte documente atestând formarea specializată, ca și experiența profesională a titularului și stabilește dacă formarea de specialist a solicitantului întrunește cumulativ următoarele cerințe:

a) s-a efectuat în una din specialitățile medicale prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;

b) condițiile de desfășurare a formării în specialitate însușite de titular sunt echivalente condițiilor de formare prevăzute de normele în vigoare pentru specialitatea în cauză,

respectiv, modalitatea de organizare, desfășurare și supraveghere a formării, durata și curriculum de pregătire teoretică și practică;

c) competențele profesionale de medic specialist conferite sunt similare celor atestate prin certificatul de medic specialist eliberat de Ministerul Sănătății în specialitatea respectivă;

d) formarea este atestată prin titlu de calificare de medic specialist eliberat de autoritatea competentă desemnată în temeiul actelor normative în vigoare în statul formator.

(4) În situațiile în care durata de pregătire a titularului exprimată în ani este mai mică decât cea prevăzută de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală pentru specialitatea respectivă, se ia în considerare numărul total de ore de pregătire efectivă/săptămână efectuate de titular în comparație cu cele prevăzute de curriculumul de pregătire al specialității în România. În aceste cazuri, întrunirea numărului total de ore de pregătire prevăzut de curriculumul de pregătire în specialitate în România constituie criteriu de durată în vederea echivalării.

(5) Titlurile de medic specialist dobândite în statele terțe prevăzute la art. (1) care nu au corespondent cu specialități din Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală nu se supun procedurii de recunoaștere.

(6) În cadrul procedurii prevăzute la alin. (3), Comisia mixtă poate solicita titularului documente suplimentare privind abilitățile însușite, formări complementare finalizate prin titluri de calificare aditionale specializării deținute, experiență profesională însușită, criterii suplimentare de autorizare în profesie în statul în care acesta a exercitat profesia. Solicitarea se face în termen de maximum 15 zile de la primirea dosarului cu precizarea datei-limită de prezentare a documentelor suplimentare cerute, calculată cu respectarea termenului prevăzut la art. 2.

(7) În cazul întârzierii depunerii documentelor suplimentare solicitate cu mai mult de 10 zile de la data limită stabilită la alin. (6), Comisia mixtă poate suspenda procedura până la data primirii documentelor solicitate. În aceste situații termenul prevăzut la art. 2 se prelungește corespunzător numărului de zile de suspendare.

(8) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române, Ministerul Sănătății și/sau CMR, pot solicita reprezentanțelor diplomatice în Romania ale țărilor terțe, sau reprezentanțelor diplomatice românești în țările respective, o confirmare a autenticității documentelor de studii și a celor privind experiența profesională a titularului.

Art. 6

(1) În cazul în care formarea de specialist analizată întrunește toate cerințele prevăzute la art. 1 lit. a) și art. 5 alin. (3), comisia mixtă înaintează către Colegiul Medicilor Romania procesul verbal cu concluziile comisiei și o copie a dosarului titularului. Pe baza procesului verbal emis de către comisia mixtă, Colegiul Medicilor Romania transmite Ministerului Sănătății avizul favorabil de recunoaștere.

(2) În situația în care titlurile de calificare nu coincid cu titlurile din Nomenclatorul românesc, Comisia mixtă poate asocia experți, pentru o decizie definitivă.

(3) Recunoașterea se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și se comunică titularului și Colegiului Medicilor din România.

(4) Exercițarea activităților de medic specialist se face pe baza titlului oficial de calificare de medic specialist recunoscut, a adresei de înștiințare a titularului și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei de medic și este valabilă numai pe teritoriul României.

Art. 7

(1) În cazul în care nu sunt întrunite în totalitate criteriile de recunoaștere prevăzute la art. 5 alin. (3), Comisia mixtă instituie procedura unei probe de aptitudini profesionale care are ca scop evaluarea parcursului profesional teoretic și a abilităților practice ale solicitantului.

(2) Proba de aptitudini profesionale constă în susținerea și promovarea a două componente, teoretică și clinică sau practică în funcție de specialitate, subiectele făcând parte din tematica examenului de medic specialist aflată în vigoare. Punctajul de promovare al fiecărei probe este de minimum 7.00. pe baza baremului întocmit de comisia de examinare. Proba de aptitudini profesionale se consideră promovată dacă la finalizarea examinării solicitantul obține minimum media 7.00. Rezultatul probei de aptitudini profesionale se comunică în scris solicitantului de către Comisie și Ministerului Sănătății împreună cu procesul verbal încheiat în acest scop.

(3) Nepromovarea probei de aptitudini profesionale permite titularului să solicite susținerea unei singure reexaminări în termen de maximum 180 de zile de la prima probă nepromovată, cu reluarea ambelor componente ale examinării. Cererea de reexaminare se depune la Ministerul Sănătății. După expirarea termenului de 90 de zile, solicitantul nu mai poate beneficia de o altă reexaminare, cererea fiind respinsă fără drept de contestare.

(4) Neîndeplinirea cumulativă a criteriilor prevăzute la art. 1 lit. a) și art. 5 alin (3), constatată de comisia mixtă, precum și nepromovarea probei de aptitudini profesionale constituie motiv justificat de respingere a cererii de echivalare.

(5) În termen de 30 de zile de la notificarea de către CMR a respingerii cererii, solicitantul poate ataca decizia la Comisia națională de soluționare a contestațiilor

(6) Comisia prevăzută la alin. (5) este desemnată prin ordin al ministrului sănătății și are în componență un președinte, 4 membrii dintre care un membru cu studii juridice și un secretar fără drept de vot/notare. Pentru fiecare dintre specialitățile prevăzute de Nomenclatorul cuprins în ordinul ministrului sănătății nr. 1509/2008 se pot coopta alți 2 membri, cadre didactice, sau medici primari în specialitatea în cauză, și-sau experți, pe care Comisia si-i asumă.

(7) Comisia națională de soluționare a contestațiilor comunică Ministerului Sănătății și comisiei mixte decizia rămasă definitivă în maxim 30 zile de la depunerea cererii prevăzute la alin. (5).

(8) Respingerea cererii de echivalare se aprobă de către ministrul sănătății pe baza avizului negativ temeinic justificat înaintat de CMR pe baza concluziilor stabilite de Comisia mixtă și a procesului-verbal detaliat întocmit în acest sens de acesta și se aduce la cunoștința petentului, împreună cu motivele care stau la baza acesteia.

Art. 8

În cazul posesorilor unui titlu de calificare obținut într-un stat terț care dobândesc calitatea de medic rezident în România în condițiile legii, se pot recunoaște în cadrul pregătirii prin rezidențiat stagiile similare ca durată și structură pentru maxim $\frac{1}{2}$ din durata de pregătire prevăzută în România în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

PRIM-MINISTRU

SORIN GRINDEANU